ततः शब्दो महानासीत् युयुधानरथम्प्रति । आकीर्य्यमाणा धावन्ती तव पुत्रस्य वाहिनी ।
सात्त्वतेन महाराज शतधाऽभिव्यशीर्य्यत । तस्यां विदीर्य्यमाणायां शिनेः पुत्रो महारथः ।
सप्तवीरान् महेष्वासान् अयानीकेष्वपोथयत् । अथान्यानपि राजेन्द्र नानाजनपदेश्वरान् ।
शरैरनलसङ्काशैर्निन्ये वीरान् यमक्षयं । शतमेकेन विव्याध शतेनैकञ्च पत्रिणां । ४३८०
द्विपारोहान् द्विपांश्चैव हयारोहान् हयांस्तथा । रथिनः साश्वसूतांश्च जघानेशः पशूनिव ।
तं तथा द्रुतकर्म्माणं शरसम्पातवर्षिणं । न केचनाभ्यधावन्वै सात्यकिं तव सैनिकाः ।
ते भीता मृद्यमानाश्च प्रमृष्टा दीर्घबाहुना । आयोधनं जहुर्व्वीरा दृष्ट्वा तमतिमानिनं ।
तमेकं बहुधा पश्यन्मोहितास्तस्य तेजसा । रथैर्व्विमथितैश्चैव भग्ननीडैश्च मारिष ।
चक्रैर्व्विमथितैश्छत्रैर्ध्वजैश्च विनिपातितैः । अनुकर्षैः पताकाभिः शिरस्त्राणैः सकाञ्चनैः । ४३८५
बाहुभिश्चन्दनादिग्धैः साङ्गदैश्च विशाम्पते । हस्तिहस्तोपमैश्चापि भुजङ्गभोगसन्निभैः ।
ऊरुभिः पृथिवी च्छन्ना मनुजानां नराधिप । शशाङ्कसन्निभैश्चैव वदनैश्चारुकुण्डलैः ।
पतितैर्ऋषभाक्षाणां सा बभावतिमेदिनी । गजैश्च बहुधाच्छिन्नैः शयानैः पर्व्वतोपमैः ।
रराजातिभृशं भूमिर्व्विकीर्णैरिव पर्व्वतैः । तपनीयमयैर्योक्त्रैर्मुक्ताजालविभूषितैः ।
उरश्छदैर्व्विचित्रैश्च व्यशोभन्त तुरङ्गमाः । गतसत्त्वा महीम्प्राप्य प्रमृष्टा दीर्घबाहुना । ४३९०
नानाविधानि सैन्यानि तव हत्वा तु सात्त्वतः । प्रविष्टस्तावकं सैन्यं द्रावयित्वा चमूं भृशं ।
ततस्तेनैव मार्गेण येन यातो धनञ्जयः । दृष्टेष सात्यकिर्गन्तुं ततो द्रोणेन वारितः ।
भारद्वाजं समासाद्य युयुधानश्च सात्यकिः । न न्यवर्त्तत संक्रुद्धो वेलामिव जलाशयः ।
निवार्य्य तु रणे द्रोणो युयुधानं महारथं । विव्याध निशितैर्व्वाणैः पञ्चभिर्म्मर्म्मभेदिभिः ।
सात्यकिस्तु रणे द्रोणं राजन् विव्याध सप्तभिः । हेमपुङ्खैः शिलाधौतैः कङ्कवर्हिणवाजितैः । ४३९५
तं षड्भिः सायकैर्द्रोणः साश्वयन्तारमार्द्दयत् । सतन्न मम्रुषे द्रोणं युयुधानोमहारथः ।
सिंहनादं ततः कृत्वा द्रोणं विव्याध सात्यकिः । दशभिः सायकैश्चान्यैः षड्भिरष्टाभिरेव च ।
युयुधानः पुनर्द्रोणं विव्याध दशभिः शरैः । एकेन सारथिञ्चास्य चतुर्भिश्चतुरो हयान् ।
ध्वजमेकेन बाणेन विव्याध युधि मारिष । तं द्रोणः साश्वयन्तारं सरथध्वजमाशुगैः ।
त्वरन् प्राच्छादयद्बाणैः शलभानामिव व्रजैः । तथैव युयुधानोऽपि द्रोणं बहुभिराशुगैः । ४४००
आच्छादयत सम्भ्रान्तस्ततोद्रोण उवाच ह । तवाचार्य्यो रणं हित्वा गतः कापुरुषो यथा ।
युध्यमानञ्च मां हित्वा प्रदक्षिणमवर्त्तत । त्वं हि मे युध्यतोनाद्य जीवन् यास्यसि माधव ।
यदि मां त्वं रणे हित्वा न यास्याचार्य्यवद्द्रुतं ।
॥ सात्यकिरुवाच ॥ धनञ्जयस्य पदवीं धर्म्मराजस्य शासनात् । गच्छामि स्वस्ति ते ब्रह्मन्न मे कालात्ययो भवेत ।
आचार्य्यानुगतो मार्गः शिष्यैरन्वास्यते सदा । तस्मादेव व्रजाम्याशु यथा मे स गुरुर्गतः । ४४०५
॥ सञ्जय उवाच ॥ एतावदुक्त्वा शैनेय आचार्य्यं परिवर्जयन् । प्रयातः सहसा राजन् सारथिश्चेदमब्रवीत् ।